Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 309 783 van 12 juli 2024
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: **1. X**
2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS**
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 februari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 5 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X(hierna: verzoekster), echtgenoten, dienen op 16 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 oktober 2023 worden verzoekers gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is.

Op 31 januari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.
1.2. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien verzoeker, luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***

U beschikt over de Georgische nationaliteit en bent afkomstig uit Tbilisi.

U spreekt een interesse uit voor de getuigen van Jehova en zegt deze religie te willen bestuderen. Uw vrouw is al meerdere jaren in grotere mate betrokken bij de getuigen en het is vanwege jullie affiliatie met de religie dat jullie problemen ervaarden in Georgië.

Samen met uw vrouw vroeg u al eerder asiel aan in Frankrijk in 2018 vanwege dezelfde redenen, maar daar werden jullie geweigerd waarop een terugkeer naar Georgië volgde in augustus 2019.

Na opnieuw aanhoudende problemen als een gevolg van jullie religieuze keuze, verliet u Georgië vermoedelijk op 12 augustus 2023. Diezelfde dag nog kwam u toe in België waar u op 16 augustus 2023 samen met uw vrouw E.A. (CGVS […]) een verzoek om internationale bescherming indiende.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming immers op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw vrouw E.A. (CGVS […]). In het kader van het door haar ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege het fundamenteel ongeloofwaardig karakter van jullie asielrelazen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw vrouw hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in haar beslissing:

[…]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien verzoekster, luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***

U beschikt over de Georgische nationaliteit en bent afkomstig uit Tbilisi.

In 2017 geraakte u bekend met de getuigen van Jehova en bekeerde u zich van het christendom richting deze religie, hetgeen later de start van uw problemen zal betekenen. In datzelfde jaar leerde u uw huidige man kennen, E.M. (CGVS […]).

U begon deel te nemen aan het geloof en bestudeerde de bijbel. U ging evenwel nooit over tot de doping waardoor u technisch gezien geen lid bent geweest van de geloofsgroep. Samen met meer ervaren getuigen predikte u in uw land sinds 2018. Kortstondig huis aan huis, maar door problemen met agressie vanwege andere burgers deden jullie dit niet meer, alleen op straat. Tot dat ook te gevaarlijk werd. Enkele maanden

voor uw vertrek bent u gestopt met prediken in zijn geheel, omdat u te bang was om naar buiten te gaan. U had geregeld problemen met uw buren en ook bijeenkomsten binnenshuis met andere getuigen werden soms verstoord door indringers.

In juli 2018 verlieten u en uw man Georgië om in Frankrijk internationale bescherming aan te vragen vanwege deze problemen, maar jullie aanvraag werd geweigerd. Daarna keerden jullie vrijwillig terug naar Georgië in 2019. U hernam uw religieuze activiteiten en quasi onmiddellijk daarna begonnen de problemen opnieuw.

Daardoor besloten u en uw man Georgië opnieuw te verlaten. Ditmaal op 12 augustus 2023. Diezelfde dag nog kwamen jullie toe in België waar jullie op 16 augustus 2023 samen een verzoek tot internationale bescherming indienden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. In het begin van en doorheen het persoonlijk onderhoud verklaarde u enkele keren zich ziek en bijgevolg niet helemaal goed te voelen (CGVS B, p. 1, 6 & 9). Er werd u daarom meermaals gevraagd of u zich wel in staat voelde om het onderhoud af te leggen en/of verder te zetten, wat u telkens uitdrukkelijk bevestigde (CGVS B, p. 1 & 6). Tot slot gaf u op het einde aan dat alles goed verlopen was (CGVS B, p. 11). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) haalde u nog aan dat u last had van hevige hoofdpijn, migraine en dat u vroeger problemen ervaarde met uw zenuwen (Persoonsgegevens, punt 28), maar op het CGVS verwees u niet langer naar dergelijke problemen waardoor kan worden aangenomen dat deze u in geen geval verhinderden deel te nemen aan de procedure. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Bij een terugkeer naar Georgië vreest u voor uw leven als een gevolg van uw geloof in en betrokkenheid bij de getuigen van Jehova (CGVS B, p. 2 & 9). Uw man vreest bij een terugkeer naar Georgië tegen gehouden te worden door iemand en messteken te ontvangen van een bende die tegen gelovigen zijn, zoals jullie (CGVS, p. 7).

Dat u op een bepaalde manier betrokken bent bij de getuigen van Jehova wordt door het CGVS niet per definitie verworpen, maar er bestaan wel vraagtekens bij de betrokkenheid van uw man die zelf aangeeft nog niet actief de bijbel te bestuderen en tegenstrijdig is over zijn aanwezigheid op bepaalde evenementen. De ene keer zegt hij dat hij u alleen bracht en oppikte, maar de andere keer dat hij soms ook aanwezig was (CGVS, p. 3, 8 & 9). Aangezien de religie en daarbij horende activiteiten de oorsprong van jullie problemen betekenen, doen twijfels hierover van aan de start vragen rijzen bij de daaruit volgende beweerde problemen.

Hieronder blijkt verder dat de door u en uw man beweerde vervolgingsfeiten in hun geheel als ongeloofwaardig worden beschouwd – jullie mate van betrokkenheid bij de religie buiten beschouwing gelaten. Daardoor wordt ook een vrees bij terugkeer naar Georgië als een gevolg van deze feiten niet aangenomen.

De redenen hiervoor zijn allereerst de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw man met betrekking tot de problemen die jullie meemaakten.

U spreekt van uitgebreide problemen in uw eigen huis: 'in mijn eigen huis waren problemen, buren die mij pestten, ze smeten met stenen die vlogen tegen ramen en ramen braken daardoor. Dit gebeurde zowel toen mijn man en ik samen thuis waren als toen ik alleen thuis was. Vooral de laatste twee maanden voor vertrek waren rampzalig, we kwamen niet meer buiten, daarom besloten om te vertrekken'. U kan niet zeggen hoe vaak zo een raam werd ingesmeten, maar verklaart met uw buren toch drie keer per week problemen te hebben gehad (CGVS B, p. 9 & 10). Uw man, die hier volgens u soms ook bij was, beweert echter slechts op straat te zijn lastig gevallen, niet in jullie huis, en zegt naast zijn twee fysieke aanvallen, vernederingen en bedreigingen op straat geen andere incidenten te hebben meegemaakt waardoor hij besloot het land te verlaten (CGVS, p. 13). Wanneer hiermee geconfronteerd zegt u iets vaag over uw wijk en zegt u niet te

weten waarom uw man hier niets van zei (CGVS B, p. 10), hetgeen vanzelfsprekend geen bevredigende verklaring biedt voor de eerdere tegenstrijdigheid die de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen danig in het gedrang brengt. Het meest ingrijpende incident zou hebben plaatsgevonden op 19 januari 2023, maar u en uw man leggen hierover wederom tegenstrijdige verklaringen af. Zo zegt u niet te weten door wie u die dag precies werd geslagen en aangevallen, of het politie of buren waren, beiden waren daar namelijk aanwezig volgens u (CGVS B, p. 10). Uw man daarentegen beschuldigt de politie van het geweld tegen jullie (CGVS, p. 8 & 9). Wanneer u hier op gewezen werd, kon u de inconsistentie wederom niet verklaren, maar stak u het op de zenuwachtigheid van uw man (CGVS B, p. 10). De vaststelling dat u en uw man er niet in slagen consistente verklaringen af te leggen over de feiten en dreigementen die jullie meemaakten die leidden tot jullie vertrek uit Georgië, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie verklaringen hieromtrent.

Tot slot hadden jullie achteraf medische verzorging nodig, u had een hersenschudding en uw man last van zijn rug, maar daarvoor werd u thuis behandeld, naar het ziekenhuis gaan zou geen nut gehad hebben (CGVS B, p. 11). Uw man verklaarde daartegenover dat jullie na afloop wel naar het ziekenhuis (Aramens) gingen, waar jullie medische hulp kregen toegediend (CGVS, p. 10 & 11). Dat jullie onderling tegenstrijdig zijn over dergelijke fundamentele aspecten van jullie asielrelaas, is niet aannemelijk als dit incident werkelijk één van de voornaamste redenen was om uw land van herkomst te verlaten en ondergraaft verder de geloofwaardigheid van jullie asielrelazen.

Bovendien blijkt uit jullie gedrag evenmin een ernstige vrees voor vervolging. Zo is het niet overtuigend dat indien het incident van 19 januari 2023 de rechtstreekse aanleiding was voor jullie vertrek uit Georgië, jullie nog zeven maanden gewacht hebben om het land te verlaten. Dat jullie dit niet eerder deden in de hoop dat iets zou verbeteren of veranderen (CGVS B, p. 11), is niet geloofwaardig aangezien dit incident het hoogtepunt is van zogezegde wekelijkse problemen sinds september 2019 en eigenlijk daarvoor al beginnende in 2017 (CGVS B, p. 11 + CGVS, p. 3 & 12).

Ondanks de overige feiten zoals de beledigingen en vernederingen op zichzelf niet zwaarwichtig genoeg zijn om van een vorm van vervolging te spreken, is het desalniettemin opvallend dat jullie gezien de opeenstapeling van deze feiten gewacht zouden hebben tot 2023 om het land uit te vluchten. Dit relativeert op ingrijpende wijze de ernst van jullie persoonlijke vrees. Te meer omdat er niet eens geprobeerd werd om de problemen te ontlopen door binnen Georgië te verhuizen en een gebrek aan geld als reden wordt opgegeven voor het laattijdig vertrek. Niet alleen stemt dit gedrag – waaruit weinig hoogdringendheid blijkt – niet overeen met dat van een verzoeker om internationale bescherming die vreest dat zijn leven in gevaar verkeert, later blijkt bovendien dat de getuigen van Jehova financieel geholpen hebben met het vertrek en kan niet verklaard worden waarom dit dan niet eerder kon (CGVS, p. 12 & 14).

Verder maakt u hoe dan ook niet aannemelijk dat u niet kan rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten indien u omwille van uw geloof problemen zou vrezen.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.*

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Zowel u als uw man verklaren geen bescherming te hebben opgezocht, noch de mogelijkheden verkend, zogezegd omdat dit geen nut zou hebben, de politie met momenten de agressor uitmaakte en jullie er geen vertrouwen in hebben (CGVS B, p. 11 + CGVS, p. 8, 12 & 13). Zoals uit bovenstaande blijkt worden de feiten in kwestie als ongeloofwaardig beoordeeld, waardoor jullie eventuele problemen met de politie evenmin aannemelijk weten te maken. Uw man zegt de politie niet te vertrouwen, maar laat na om concreet te maken waarop hij zich baseert om dergelijke uitspraken te doen.

Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van Jehovagetuigen weldegelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de algemene informatie dat de kwaliteit van het onderzoek naar misdaden op grond van religie en de houding van de politieagenten tegenover slachtoffers blijft verbeteren (zie supra, COI Focus – Georgië: algemene situatie, p. 85 - 88). Bijgevolg is het louter verwijzen naar de algemene situatie op vlak van bescherming van Jehovagetuigen niet voldoende om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om u hulp en/of bescherming te bieden. Aangezien u en uw echtgenoot geen enkele poging hebben ondernomen om hulp of bescherming te zoeken bij jullie nationale autoriteiten, kan niet worden geconcludeerd dat jullie in jullie persoonlijke en concrete geval geen bescherming zouden kunnen krijgen van jullie nationale autoriteiten.

Ter staving van jullie asielaanvraag dienden u en uw man de volgende documenten in: jullie paspoorten, rijbewijs man (DVZ) en jullie huwelijkscertificaat (O, CGVS). Deze stukken bewijzen hoogstens jullie identiteit en relatie, die in deze niet betwist worden, maar hebben geen bewijswaarde met betrekking tot jullie problemen en kunnen de appreciatie van het CGVS dan ook niet ombuigen. Er werd door de protection officer ook een kopie gemaakt van een folder die u bij zich had over de religie, maar ook dit bewijst niets ten aanzien van uw problemen.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 312 758, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 312 762. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op identiek dezelfde motieven. In de verzoekschriften van verzoekers worden dezelfde middelen aangehaald. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat zij wel degelijk voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Verzoekers vragen in hoofdorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekers voegen geen nieuwe stavingstukken toe bij hun verzoekschriften.

4. Voorafgaand

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de

verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:
"*a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat er in hun hoofde onvoldoende concrete elementen voorhanden waren waaruit bijzondere procedurele noden konden worden afgeleid, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

5.2. Uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat zij Georgië hebben verlaten uit vrees voor vervolging omwille van hun geloof in en betrokkenheid bij de getuigen van Jehova. Voor de samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekers.

5.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers het niet aannemelijk maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissingen op goede gronden het volgende vast:
(i) De betrokkenheid van verzoekster bij de getuigen van Jehova wordt niet per definitie verworpen, maar er bestaan wel vraagtekens bij de betrokkenheid van verzoeker die zelf aangeeft nog niet actief de bijbel te bestuderen en tegenstrijdig is over zijn aanwezigheid op bepaalde evenementen;
(ii) De door verzoekers beweerde vervolgingsfeiten worden in hun geheel ongeloofwaardig beschouwd wegens verscheidene tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen: (1) verzoekster spreekt van uitgebreide problemen in hun eigen huis en verklaart tot drie keer per week problemen met de buren te hebben gehad terwijl verzoeker beweert enkel op straat te zijn lastig gevallen, niet in hun huis, en zegt dat, naast zijn twee fysieke aanvallen, vernederingen en bedreigingen op straat, geen andere incidenten te hebben meegemaakt; (2) met betrekking tot het meest ingrijpende incident op 19 januari 2023 verklaart verzoekster niet te weten door wie zij die dag precies werden geslagen en aangevallen, politie of buren vermits beiden daar aanwezig waren, terwijl verzoeker de politie van het geweld beschuldigt; (3) met betrekking tot de medische verzorging na dit incident verklaart verzoekster niet naar het ziekenhuis te zijn gegaan want dat het geen nut zou hebben gehad terwijl verzoeker verklaart dat zij na afloop wel naar het ziekenhuis zijn gegaan waar zij medische hulp toegediend kregen;
(iii) Uit het gedrag van verzoekers blijkt geen ernstige vrees voor vervolging vermits zij na het incident van 19 januari 2023 - dat de rechtstreekse aanleiding was voor hun vertrek - nog zeven maanden hebben gewacht om het land te verlaten;
(iv) Hoewel de overige feiten zoals de beledigingen en vernederingen op zichzelf niet zwaarwichtig genoeg zijn om van vervolging te spreken, wordt de ernst van hun persoonlijke vrees verder gerelativeerd door het feit dat zij - gelet op de opeenstapeling van deze feiten - gewacht hebben tot 2023 om het land te verlaten; Het gebrek aan geld als reden voor hun laattijdig vertrek wordt ondermijnd doordat de getuigen van Jehova verzoekers financieel zouden hebben geholpen bij hun vertrek en verzoekers niet kunnen verklaren waarom ze niet eerder konden vertrekken;
(v) Uit objectieve landeninformatie blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van Jehovagetuigen wel degelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de objectieve landeninformatie dat de kwaliteit van het onderzoek naar misdaden op grond van religie en de houding van politieagenten tegenover slachtoffers blijft verbeteren; Verzoekers hebben geen enkele poging ondernomen om hulp of bescherming te zoeken bij de eigen nationale autoriteiten en maken

het niet in concreto aannemelijk dat zij geen beroep zouden kunnen doen op de bescherming van hun eigen autoriteiten;
(vi) De door verzoekers neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en draagkrachtig.

De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschriften niet de minste poging ondernemen om voormelde vaststellingen in concreto te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beperken zich tot een loutere herhaling van hun vrees en van de door hun beweerde problemen en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten. Integendeel, het komt aan verzoekers toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe zij echter in gebreke blijven.

5.4. Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze ernstige tegenstrijdigheden vaststelt tussen de verklaringen van verzoekers inzake de vermeende vervolgingsfeiten waardoor kan worden besloten dat deze vervolgingsfeiten in hun geheel als ongeloofwaardig kunnen worden beschouwd. Verzoekers brengen geen concreet verweer tegen deze pertinente vaststellingen. Zij beperken zich tot een algemeen betoog dat blijkens academische literatuur *"een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten",* dat *"uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in zijn verhaal"* en dat *"deze inconsistentie niet per se een teken van ongeloofwaardigheid is"*. De Raad wijst erop dat dit theoretisch en algemeen betoog omtrent de werking van het geheugen geenszins het feit verschoont dat verzoekers meerdere ernstige tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over essentiële elementen van hun vluchtrelaas die rechtstreeks verband houden met hun vertrek uit Georgië. De vaststelling dat verzoekers er niet in slagen desbetreffend consistente en aannemelijke verklaringen af te leggen, is dan ook wel degelijk van die aard dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het door hen voorgehouden vluchtrelaas.
5.5. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat de ernst van de vrees van verzoekers wordt gerelativeerd doordat zij na het incident van 19 januari 2023 - dat de rechtstreekse aanleiding was voor hun vertrek uit Georgië - nog zeven maanden zouden hebben gewacht om het land te verlaten zonder hiervoor een redelijke verklaring te geven:
"*Bovendien blijkt uit jullie gedrag evenmin een ernstige vrees voor vervolging. Zo is het niet overtuigend dat indien het incident van 19 januari 2023 de rechtstreekse aanleiding was voor jullie vertrek uit Georgië, jullie nog zeven maanden gewacht hebben om het land te verlaten. Dat jullie dit niet eerder deden in de hoop dat iets zou verbeteren of veranderen (CGVS B, p. 11), is niet geloofwaardig aangezien dit incident het hoogtepunt is van zogezegde wekelijkse problemen sinds september 2019 en eigenlijk daarvoor al beginnende in 2017 (CGVS B, p. 11 + CGVS, p. 3 & 12).*
Ondanks de overige feiten zoals de beledigingen en vernederingen op zichzelf niet zwaarwichtig genoeg zijn om van een vorm van vervolging te spreken, is het desalniettemin opvallend dat jullie gezien de opeenstapeling van deze feiten gewacht zouden hebben tot 2023 om het land uit te vluchten. Dit relativeert op ingrijpende wijze de ernst van jullie persoonlijke vrees. Te meer omdat er niet eens geprobeerd werd om de problemen te ontlopen door binnen Georgië te verhuizen en een gebrek aan geld als reden wordt opgegeven voor het laattijdig vertrek. Niet alleen stemt dit gedrag – waaruit weinig hoogdringendheid blijkt – niet overeen met dat van een verzoeker om internationale bescherming die vreest dat zijn leven in gevaar verkeert, later blijkt bovendien dat de getuigen van Jehova financieel geholpen hebben met het vertrek en kan niet verklaard worden waarom dit dan niet eerder kon (CGVS, p. 12 & 14)."

De Raad stelt vast dat verzoekers er niet in slagen een ander licht te werpen op bovenstaande vaststellingen. Waar zij verwijzen naar artikel 10, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), dat bepaalt *dat "De lidstaten zorgen ervoor dat verzoeken om internationale bescherming niet worden afgewezen of van behandeling worden uitgesloten louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn gedaan"*, duidt de Raad erop dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen blijkt dat het verzoek van verzoekers geenszins werd afgewezen of van behandeling werd uitgesloten louter op grond van het laattijdig karakter ervan. Dit betoog van verzoekers mist dan ook feitelijke grondslag.

5.6. Tenslotte is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat verzoekers het niet aannemelijk maken dat zij geen beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van zijn vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *"COI Focus Georgië – Algemene situatie"* van 11 december 2023 waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad wijst erop dat het aan verzoekers toekomt in concreto aan te tonen dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijven. Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoekers geen poging hebben ondernomen om de bescherming van de Georgische autoriteiten in te roepen. In de bestreden beslissingen worden dienaangaande volgende pertinente vaststellingen gedaan:
"*Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Zowel u als uw man verklaren geen bescherming te hebben opgezocht, noch de mogelijkheden verkend, zogezegd omdat dit geen nut zou hebben, de politie met momenten de agressor uitmaakte en jullie er geen vertrouwen in hebben (CGVS B, p. 11 + CGVS, p. 8, 12 & 13). Zoals uit bovenstaande blijkt worden de feiten in kwestie als ongeloofwaardig beoordeeld, waardoor jullie eventuele problemen met de politie evenmin aannemelijk weten te maken. Uw man zegt de politie niet te vertrouwen, maar laat na om concreet te maken waarop hij zich baseert om dergelijke uitspraken te doen.*
Niettemin er in Georgië op vlak van bescherming in geval van Jehovagetuigen weldegelijk tekortkomingen zijn, blijkt uit de algemene informatie dat de kwaliteit van het onderzoek naar misdaden op grond van religie en de houding van de politieagenten tegenover slachtoffers blijft verbeteren (zie supra, COI Focus – Georgië: algemene situatie, p. 85 - 88). Bijgevolg is het louter verwijzen naar de algemene situatie op vlak van bescherming van Jehovagetuigen niet voldoende om te concluderen dat uw autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om u hulp en/of bescherming te bieden. Aangezien u en uw echtgenoot geen enkele poging hebben ondernomen om hulp of bescherming te zoeken bij jullie nationale autoriteiten, kan niet worden geconcludeerd dat jullie in jullie persoonlijke en concrete geval geen bescherming zouden kunnen krijgen van jullie nationale autoriteiten."

Verzoekers voeren hiertegen geen dienstig verweer. Ze beperken zich in het verzoekschrift tot het louter verwijzen naar dezelfde landeninformatie als die waarop bovenstaande bevindingen zijn gesteund.

5.7. Tenslotte treedt de Raad de commissaris-generaal bij inzake de door verzoekers aangebrachte documenten. Deze documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. De paspoorten van verzoekers, het rijbewijs van verzoeker en hun huwelijkscertificaat bewijzen hoogstens de identiteit en relatie van verzoekers die in deze stand van de procedure niet in vraag wordt gesteld. De folder inzake hun geloof is van algemene aard en bezit geenszins bewijswaarde met betrekking tot de vermeende vervolgingsfeiten van verzoekers.

5.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5.9. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekers maakten immers doorheen hun verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Georgië zouden hebben gekend of zullen kennen.

5.10. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengen verzoekers geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.11. Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

6. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	V. HOEFNAGELS